

ಸತ್ಯದ ಬೆಳಕು. ಸಜ್ಜಿದಾನಂದದ ಬೆಳಕು. ಸಾವಿಲ್ಲದ ನೋವಿಲ್ಲದ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಅರಿವಿನ ಬೆಳಕು.”

“ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ ‘ನಾನು ಯಾರು?’ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯುವುದು. ಕುರಿಯ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಹುಲಿಯ ಮರಿಯಂತೆ ನಮ್ಮ ಬಾಳಾಗಿದೆ. ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಾಗಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ನಿಜರೂಪವನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದೇವೆ.”

“ತಿರಸ್ಕಾರ, ನಿಂದೆ ಮತ್ತು ಶೋಷಣೆಗೊಳಗಾದ ಯಾವುದೇ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ, ಮೇಲಿನವರು ಅಥವಾ ಆಳುವವರು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೇರುವ ‘ದುಷ್ಟ ನೀಚ, ಅಯೋಗ್ಯ, ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದವ, ಅಪ್ರಯೋಜಕ’ ಎಂಬಂಥ ಭಾವನೆಗಳು ತಿರಸ್ಕೃತರ ಅಥವಾ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಗೊಳಗಾದವರ ಸ್ವವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತವೆ. ಈ ಭಾವನೆಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಆಘಾತವಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ” ಎಂಬ ಮನೋರೋಗತಜ್ಞರ ಮಾತನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿ ಇದರ ಪರಿಣಾಮದ ದುರಂತದ ಕಡೆಗೆ ಲೇಖಕರು ನಮ್ಮ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧಿಕವಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಕೀಳೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡವರು ಮೊದಲು ತಮ್ಮ ಕೀಳರಿಮೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸೆಯಬೇಕು.

“ತನ್ನನ್ನು ಅಶಕ್ತನೆಂದೂ ಪಾಪಿಯೆಂದೂ ಭಾವಿಸುವುದೇ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಪಾಪ. ನೀವು ಏನನ್ನಾದರೂ ನಂಬಬೇಕಿದ್ದರೆ ‘ನಾವು ಭಗವಂತನ ಮಕ್ಕಳೆಂದೂ, ಅವನ ಅಂಶವೆಂದೂ, ಅವನ ಅನಂತ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಆನಂದದ ಪಾಲಾಗಾರರು’ ಎಂದೂ ನಂಬಿರಿ” ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ದ್ವೇಷ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಒಲವಿನ ಮಾರ್ದನಿ ಆಲಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ‘ಅಹಂ’ ಗೆ ಅಸಂಖ್ಯ ವೇಷಗಳಿವೆ. ‘ನಾನು’ವಿನ ಆಳದಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ. ‘ಅಹಂ’ನ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆಸುವ ಹೋರಾಟದ ಭಾರವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಕಲೆಯನ್ನು ನಾವು ಇನ್ನೂ ಕಲಿತಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಲೇಖಕರು ವಿವರವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅಣುಭೌತ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಡಾ. ಫಿಜೋ ಕಾಫ್ರಾ ಅವರು ಉಪನಿಷತ್ತು, ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಟಾವೋ ಮತಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ವಿಶ್ವದ ಮೂಲಭೂತ ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಾಮ್ಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ‘ಟಾವೋ ಆಫ್ ಫಿಜಿಕ್ಸ್’ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದನ್ನು ಲೇಖಕರು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ‘ಆತನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ಸದಾ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ನಾವು ಅವನಿಂದಲೇ ಅಸ್ತಿತ್ವ-ಸತ್ವ-ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದು, ಅವನಲ್ಲೇ ಬದುಕಿ, ಅವನಡೆಗೇ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತೇವೆ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

**ಹಗಲು ನಾಲ್ಕು ಜಾವ ಅಶನಕ್ಕೆ ಕುದಿವರು,
ಇರುಳು ನಾಲ್ಕು ಜಾವ ವ್ಯಸನಕ್ಕೆ ಕುದಿವರು |
ಅಗಸ ನೀರೊಳಗಿರ್ದು ಬಾಯಾರಿ ಸತ್ತಂತೆ,
ನಮ್ಮೊಳಗಿರ್ದ ಮಹಾಘನವರಿಯರು ಚಿನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ’**

ಎಂಬ ಅಕ್ಕ ಮಹಾದೇವಿಯ ವಚನವನ್ನು ಲೇಖಕರು ಇಲ್ಲಿ ಉದ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬಹಳ ಸೂಕ್ತವಾದ ವಚನಾಮೃತವಿದು.

‘ನಂಬಿಕೆಯ ನಾಕ ನರಕ’ ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುತ್ತ ಕೆಲವು ರೋಚಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ:

ದೆಹಲಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಹೊಲವೊಂದರಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವ ರೈತನೊಬ್ಬ ಅಸ್ತಮಾದಿಂದ ಬಳಲಿ, ರೋಗ ಉಲ್ಬಣಿಸಿದಾಗ ನಗರದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಬಂದು ಡಾಕ್ಟರರನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಡಾಕ್ಟರರು ಇವನನ್ನು ತಪಾಸಣೆ ಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಡಿಗ್ರಿಗಳಿಂದ ಅಂಕಿತಗೊಂಡ ದೊಡ್ಡ ಹಾಳೆಯಲ್ಲಿ ಔಷಧಿ ಬರೆದು, “ಇದನ್ನು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಭಾಗ ಮಾಡಿ ದಿನಕ್ಕೆರಡು ಸಲ ಸೇವಿಸಿ ನೀರುಕುಡಿ. ವಾರದ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಬಾ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ರೈತ ಎರಡು ವಾರಗಳ ನಂತರ ಗುಣಮುಖನಾಗಿ ಡಾಕ್ಟರರನ್ನು ಹರಸುತ್ತ ಅವರ ರಾಮ-ಬಾಣ ಔಷಧಿಯ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿ. ತಾವು ಯಾವ ಔಷಧಿ ಬರೆದೆನೆಂಬುದು ನೆನಪಾಗದೆ, ಕುತೂಹಲದಿಂದ, “ನಾನು ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಿಸ್ತಿಪ್ಷನ್ ಪೇಪರ್ ತೋರಿಸು” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ರೈತ “ಆ ಕಾಗದವನ್ನೇ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಭಾಗ ಮಾಡಿ ಸೇವಿಸಿದೆ, ಡಾಕ್ಟರರೇ” ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಈ ಘಟನೆ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ‘ದಿ ಹಿಂದೂ’ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವರದಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಫಾರೀ ಶಿಕ್ಷೆಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನನ್ನು, ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ಒಬ್ಬ ಮನಶ್ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ತನ್ನ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನು ಕರೆತಂದನಂತೆ. ಅವನನ್ನು ಮಲಗಿಸಿ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಪಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿ, ಕಾಲುಕಟ್ಟಿ, ಅವನ ರಕ್ತನಾಳಕ್ಕೆ ಗಾಯ ಮಾಡಿ, ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಟ್ಯೂಬನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದನು. ಅವನಿಗೆ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ ಒಬ್ಬ ಹಿರಿಯ ತಜ್ಞ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಹೇಳಿದ, “ಇವನಿಗೆ ನೇಣು ಶಿಕ್ಷೆ ಆಗಿದೆ. ಇವನಿಗೆ ನೋವಾಗದಂತೆ ಸಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅವನ ರಕ್ತ ಹನಿಹನಿಯಾಗಿ ಟ್ಯೂಬಿನಿಂದ ಕೆಳಗಿಟ್ಟ ಟಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಿದೆ. ಅದು ಮೂರೂವರೆ ಲೀಟರ್ ಆದರೆ ಇವನು ಸಾಯುತ್ತಾನೆ.” ನಂತರ, ‘ಅರ್ಧ ಲೀಟರಾಯಿತು’, ‘ಒಂದು ಲೀಟರ್ ಆಯಿತು’ ಎನ್ನುತ್ತ ಕೊನೆಗೆ ಮೂರುವರೆ ಲೀಟರ್ ಆಯಿತು ಎಂದಾಗ ಅವನು ನಿಜವಾಗಿ ಸತ್ತುಹೋದನಂತೆ. ಟ್ಯೂಬಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ದ್ರವ ಅವನ ರಕ್ತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ನೀರಾಗಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ರಕ್ತವೇ ಸೋರುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಭ್ರಮೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಸಭಾಕಂಪದಿಂದ ಮಾತಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅವನ ಸುಪ್ತಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ, “ನೀನು ಸಲೀಸಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬಲ್ಲೆ, ಮಾತನಾಡುತ್ತಿ” ಎಂಬ ಸಂದೇಶ ಕೊಟ್ಟಾಗ, ಅವನು ಸುಪ್ತಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಮಾತಾಡತೊಡಗಿದನಂತೆ. ಇಂತಹ ಹಲವಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ.

ಜಪಾನ್ ದೇಶದವರು ಬುದ್ಧಶಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ, ದೇಹಶಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರಿಗಿಂತ ಬಲಿಷ್ಠರೇನಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರೇಕೆ ಬಹಳ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ? ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಾಲ್ಯದಿಂದ ದೊರೆ ಯುವ ಶಿಕ್ಷಣ. “ ‘ಉದಯರವಿ’ಯ ದೇಶದವರು ನಾವು. ಯಾರಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲ” ಎಂಬ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು